KIV/Z0S Cvičení 7, 2024

L. Pešička

UKÁZKA FS S I-UZLY

- Courseware ZOS Samostatná práce Ukázka 2023-24
- Jednoduchá ukázka vytvoření filesystému
- Nejde o "torzo" semestrálky
- Ukázka pracuje s i-uzly
- Vše je kódováno "natvrdo" jen pro účel ukázky
- Poděkování A. Vrbovi za tvorbu programu
- Lze přeložit na eryx.zcu.cz pomocí gcc –o example main.c

UKÁZKA – II.

- Vytvoříme filesystém a uložíme do něj soubor soubor.txt
- ./example myfs.dat format soubor.txt
- Adresář bude obsahovat dvě položky
 - Odkaz na nadřazený adresář
 - Položku pro soubor.txt
- V příkladu je ukázáno nespojité uložení soubor.txt
- Přečteme si informace uložené v našem filesystému
- ./example myfs.dat read

UKÁZKA – VÝPIS – III.

bitmap_start_address: 70

inode start address: 80

data start address: 480

```
eryx3> ./example myfs.dat read
signature: == ext ==
volume descriptor: popis bla bla bla
disk size: 800 (480 + 32 *10 = 800)
cluster size: 32 (do jednoho bloku se vejde 32 bytů)
cluster count: 10
bitmapi_start_address: 60
```

UKÁZKA - BITMAPA I-UZLŮ

- Inode bitmapa:

Inode mapa nám říká, že první dva i-uzly jsou obsazené

- První obsahuje info o hlavním adresáři
- Druhý obsahuje info o souboru soubor.txt

UKÁZKA - BITMAPA DATOVÝCH BLOKŮ

Data bitmapa:

Cluster 0	slouží k uložení hlavního adresáře
Cluster 1	slouží k uložení první části souboru
Cluster 2	je volný
Cluster 3	slouží k uložení druhé části souboru
Cluster 4	je volný
Cluster 5	slouží k uložení třetí části souboru

(pozn. první blok je dále číslován jako nultý)

NAČTENÉ I-NODY

- Nactene inody:
- id: 0, isDirectory: 1, references: 1, file_size: 32, direct1: 0, direct2: 0, direct3: 0
- id: 1, isDirectory: 0, references: 1, file_size: 74, direct1: 1, direct2: 3, direct3: 5
- I-uzel s číslem 0 obsahuje hlavní adresář, zabírá 1 cluster s číslem 0
- I-uzel s číslem 1 představuje obyčejný soubor velikosti 74 bytů, přímé odkazy na clustery jsou 1,3,5

OBSAH HLAVNÍHO ADRESÁŘE

- Obsah root slozky:
- name: '.', inode_id: 0
- name: 'soubor.txt', inode_id: 1
- Poznámka většinou potřebujeme uložit také .. ukazuje na nadřazený adresář (v kořeni sám na sebe)

OBSAH SOUBORU SOUBOR.TXT

- name: 'soubor.txt', inode_id: 1
- data z clusteru 1:111111111112222222222222222222333
- data z clusteru 5: 4444444444
- Cluster má zde velikost 32 znaků
- Soubor má 74 bytů 2 celé clustery a kus dalšího

SPARSE SOUBOR NTFS (DOPLNĚNÍ K FS)

- VCN virtuální číslo clusteru 0,1,2,3,...
 - Číslo clusteru od začátku daného souboru
- LCN logické číslo clusteru 101, 102, 103, ...
 - Adresa diskového bloku, který obsahuje příslušná data
- Př.: soubor se skládá z 102 bloků (0..101), prvních pět bloků obsahuje data, pak je spoustu nul a až zase od bloku 100 jsou dva obsazené bloky

VCN	LCN	Počet bloků
0	105	3
3	120	2
100	180	2

SPARSE SOUBOR

- "řídký" soubor
- diskové bloky obsahující data:
 - 105, 106, 107, 120, 121,180, 181
- soubor bude tvořen bloky:
 - 0, 1, 2, ... 100, 101
- uloženy budou jen informace o:
 - 0, 1, 2, 3, 4, 100, 101

NAKRESLETE GRAF, ZAPIŠTE POMOCÍ COBEGIN/COEND

Příklady:

- a+b+c
- a+b+c+d
- (a+b) * (c-d) (e/f)*(g-h)

Platí běžné precedence operátorů

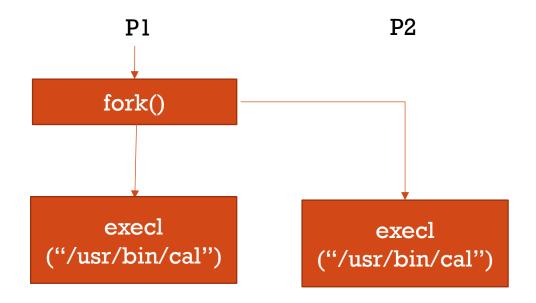
Každý operátor představuje určitý proces

```
(a+b) * (c-d) - (e/f)*(g-h)
cobegin
begin
 cobegin
  xl = a+b \mid \mid x2 = c-d
 coend
  x3 = x1 * x2
end
begin
cobegin
  x4 = e/f \mid \mid x5 = g-h
 coend
  x6 = x4 * x5
end
coend
x7 = x3 - x6
```

CO BUDE VÝSTUPEM (F81.C)?

```
#include <stdio.h>
#include <unistd.h>
int i;
for (i=0; i<10; i++) {
 fork();
 execl("/usr/bin/cal","cal",NULL)
printf("Fakt?");
```

GRAF PROCESU

Výsledkem bude: 2x vypíše kalendář

PROCES UNIXU

- Proces ID, proces group ID, user ID, group ID
 Prostředí (proměnné prostředí, viz. příkaz set)
- Pracovní adresář (open("ahoj.txt",...) kde ho bude hledat)
- Instrukce programu
- Registry
- Zásobník (stack)
- Halda (heap)
- Popisovače souborů (file descriptors)
- Signal actions (defaultní akce, ignore, vlastní obsluha)
- Shared libraries (např. libc používají programy)
- IPC (fronty zpráv, roury, semafory, sdílená paměť)

PROCESS GROUP, SESSION

Process group

- Kolekce jednoho či více procesů
- Pro řízení distribuce signálů
- Signál pro procesní skupinu je distribuován každému členu skupiny

Sessions

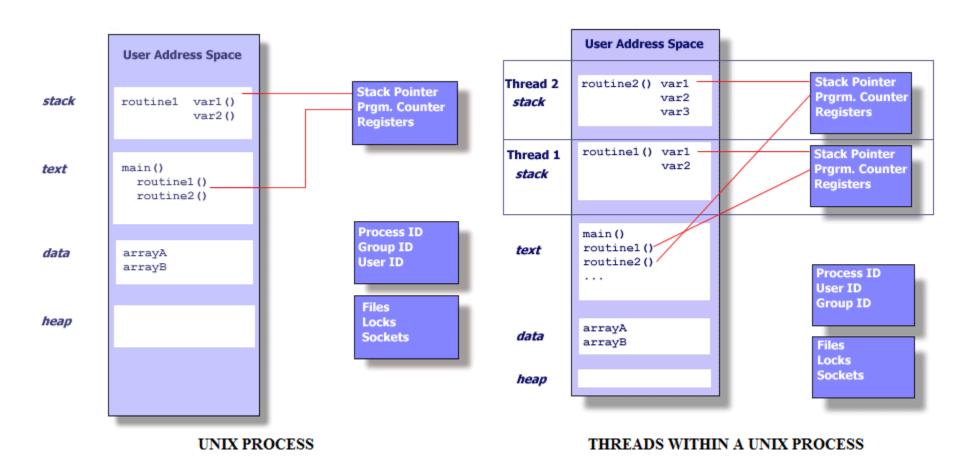
- Procesní skupiny se grupují do sessions
- Process group nemohou migrovat z jedné session do jiné
- Proces může vytvořit novou process group patřící ke stejné session jako on

VLÁKNO MÁ VLASTNÍ:

- Zásobník (stack pointer)
- Registry
- Plánovací vlastnosti (policy, priority)
- Množina blokovaných signálů
- Data specifická pro vlákno

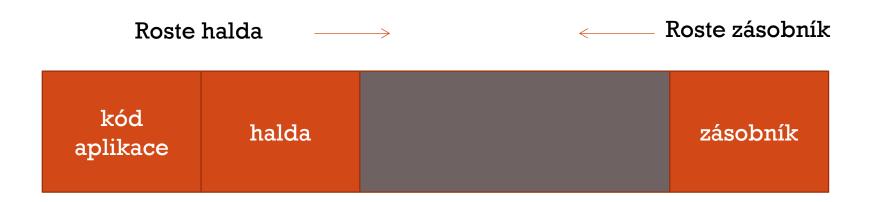
- Všechna vlákna uvnitř procesu sdílejí stejný adresní prostor
- Mezivláknová komunikace je efektivnější a snadnější než meziprocesová

Vlákno – každé vlastní zásobník, vlastní registry

19

ROZDĚLENÍ PAMĚTI PRO PROCES

Máme-li více vláken => více zásobníků, limit velikosti zásobníku

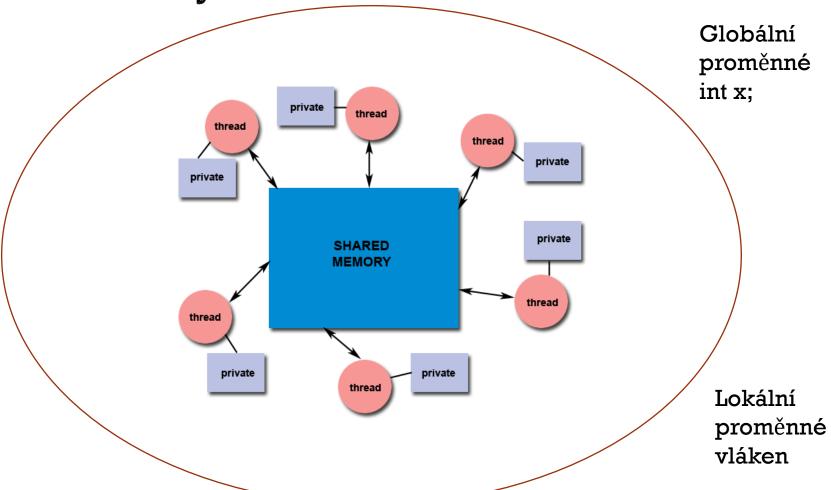
ZÁSOBNÍK PRO VLÁKNO

- Při vytvoření vlákna můžeme specifikovat velikost zásobníku
- Je potřeba celkem šetřit..
 Při max. velikost 8MB * 512 vláken = 4 GB

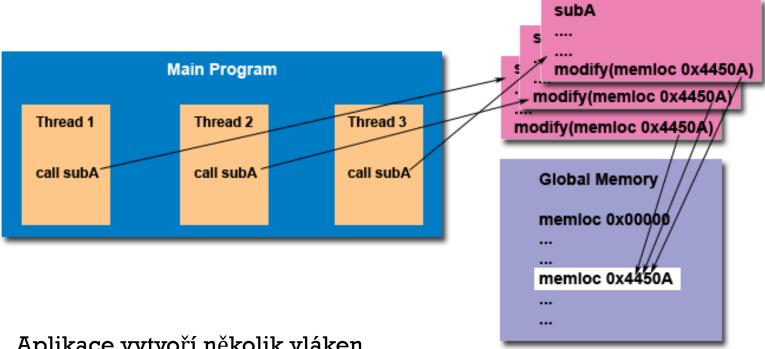
PTHREADS

- Rozhraní specifikované IEEE POSIX 1003.1c (1995)
- Implementace splňující tento standard: POSIX threads , pthreads
- Popis v pthread.h
- 1. Management vláken (create, detach, join)
- 2. **Mutexy** (create, destroy, lock, unlock)
- 3. Podmínkové proměnné (create, destroy, wait, signal)
- 4. **Synchronizace** (read-write locks, bariéry)

GLOBÁLNÍ A PRIVÁTNÍ PAMĚŤ VLÁKNA UVNITŘ JEDNOHO PROCESU

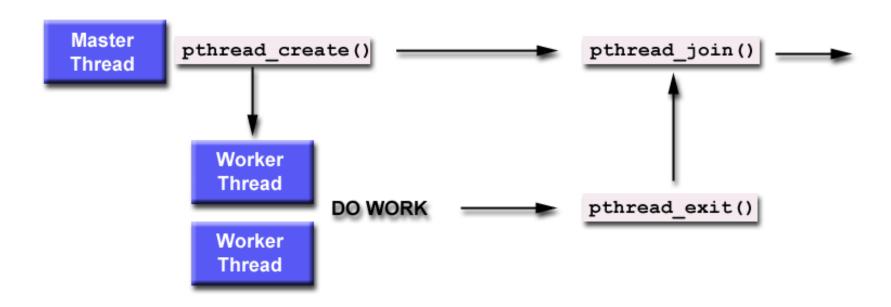

VLÁKNOVÁ BEZPEČNOST (THREAD-SAFE)

Aplikace vytvoří několik vláken
Každé vlákno vyvolá stejnou rutinu
Tato rutina modifikuje společná globální
data – pokud nemá synchronizační
mechanismy, není thread-safe

ČEKÁNÍ NA DOKONČENÍ VLÁKEN

- Master vytvoří vlákna
- Vlákna (workers) vykonají práci
- Master čeká na dokončení těchto vláken

MOŽNOSTI UKOČENÍ VLÁKNA

- Vlákno dokončí "proceduru vlákna"
- Vlákno kdykoliv zavolá pthread_exit()
- Vlákno je zrušené jiným přes pthread_cancel()
- PROCES zavolá exec() nebo exit()
- Pokud main() skončí první bez explicitního volání pthread_exit()

VLÁKNA: VYTVOŘENÍ VLÁKNA

#include <pthread.h>

.. vlákna pthread

• pthread_t a, b;

- .. id vláken a,b
- pthread_create(&a, NULL, pocitej, NULL)
 - a id vytvořeného vlákna
 - NULL atributy vlákna (man pthread_attr_init)
 - pocitej funkce vlákna
 - NULL argument předaný funkci pocitej
 - Návratová hodnota 0 když se vlákno podařilo vytvořit
- pthread_join(a, NULL);
 - Čeká na dokončení vlákna s id a
 - Vlákno musí být v joinable state (ne detach, viz atributy)
 - NULL místo null lze číst návrat. hodnotu

PŘEDÁNÍ PARAMETRU VLÁKNU

```
void *print_message_function(void *ptr);
// hlavička funkce vlákna
pthread_t thread1, thread2;
char *message1 = "Thread 1";
char *message2 = "Thread 2";
int iret1, iret2;

iret1 = pthread_create( &thread1, NULL, print_message_function, (void*) message1);
iret2 = pthread_create( &thread2, NULL, print_message function, (void*) message2);
```

FUNKCE VLÁKNA — ZPRACOVÁNÍ PARAMETRU

```
void *print_message_function( void *ptr )
{
    char *message;
    message = (char *) ptr;
    printf("%s \n", message);
}
```

DALŠÍ UKÁZKA PŘEDÁNÍ PARAMETRU VLÁKNU

```
//vytvareni vlaken
  for (i = 0; i < THREAD\_COUNT; i++) {
    thID = malloc(sizeof(int));
    *thID = i + 1;
    pthread_create(&threads[i], NULL, thread, thID);
// funkce vlakna
void *thread(void * args) {
printf("Jsem vlakno %d\n", *((int *) args) );
```

PŘÍKLADY

- wget http://home.zcu.cz/~pesicka/zos/seml.c
- Další příklady
 Courseware ZOS Cvičení C, Java příklady: pthreadssemafor

VLÁKNA: OŠETŘENÍ KS SEMAFOREM(!!)

Ošetření KS semaforem:

- #include <semaphore.h>
- sem_t s;
- sem_init(&s, 0, 1);

- sem_wait(&s);
- KS
- sem_post(&s);

- .. využijeme semafor
- .. typ semafor
- .. inicializace semaforu na hodnotu 1!!

- .. operace P(s);
- .. kritická sekce
- .. operace V(s);

INICIALIZACE SEMAFORU

Semafor s

Počáteční hodnota 1

0 ... semafor sdílený vlákny jednoho procesu

... semafor sdílený mezi procesy, měl by být v regionu sdílené paměti

CVIČENÍ

- 1. Stáhněte si wget http://home.zcu.cz/~pesicka/zos/seml.c
- 2. Přeložte gcc –l phtread –o seml seml.c
- 3. Zkuste změnit ošetření kritické sekce, tak abyste vyvolali deadlock 2 způsoby:
 - a) modifikací počáteční hodnoty
 - b) pomocí operací P(), V()
- 4. Jaké výsledky budete dostávat, když P() a V() úplně vynecháte? V čem je problém?
- 5. K čemu slouží usleep v kritické sekci?

POJMENOVANÝ SEMAFOR (SEM2.C)

místo inicializace sem_init se otevírá sem_open

```
#include <semaphore.h>
int main() {
  sem_t *seml;
  seml = sem_open("/mujseml", O_CREAT, 0777, 10);
...
  sem_wait(), sem_trywait(), sem_post(), sem_getvalue()
...
  sem_close(seml);
  sem_unlink("/mujseml");
```

SEMAFOR - JAVA

- import java.util.concurrent.Semaphore;
- Semaphore sem = new Semaphore(1);
- sem.acquire();
- .. kritická sekce ...
- sem.release();

VLÁKNA: OŠETŘENÍ KRITICKÉ SEKCE – PŘEHLED SYNCHRONIZAČNÍCH PRIMITIV

Atomické operace (nutná podpora hardware)

TSL (test and set lock) + spinlock, CAS (compare and swap)

Zámky (lock)

- POSIX (c, c++) :pthread_mutex;JAVA: java.util.concurrent.locks.Lock
- Implementace: flag (zamčeno, odemčeno), fronta čekajících vláken
- Funkce:
 - Vstup: pthread_mutex_lock(lock), lock.lock
 - Opuštění: pthread_mutex_unlock(lock), lock.unlock

VLÁKNA: OŠETŘENÍ KRITICKÉ SEKCE – POKRAČOVÁNÍ

Semafor

- POSIX (c,c++): sem_t;JAVA: java.util.concurrent.Semaphore
- Implementace: čítač, fronta vláken
- Standardní operace:
 - Vstup do semaforu:P(sem), sem_wait(sem), sem.acquire()
 - Opuštění semaforu:
 V(sem), sem_post(sem), sem.release();

Funkce v pořadí: (Teorie OS, C, Java)

VLÁKNA: OŠETŘENÍ KRITICKÉ SEKCE – POKRAČOVÁNÍ

Monitor

- POSIX: mutex, pthread_cond_t (podmínková proměnná)
 mutex + podmínková proměnná = monitor
 JAVA: synchronized metoda; zámek + podmínka
 JAVA: java.util.concurrent podobně jako v C
- Implementace: zámek, podmínková proměnná, fronta vláken
- Standardní operace:
 - vstup do kritické sekce,
 - případné uspání nad podmínkovou proměnnou (wait),
 - případné vzbuzení nad podmínkovou proměnnou(notify, signal),
 - opuštění kritické sekce

ÚLOHA K ÚVAZE

Dvě vlákna pracují nad společnou proměnnou x

Počáteční hodnota proměnné x je 0

Obě 100x provedou x++ bez ošetření KS.

Správný výsledek je 200.

Jaký je nejhorší možný výsledek?

```
proces 1: R1 x R2 proces 2:
   LD R, x 0 0
                    99x:LD R, x
                        INC R
                       LD x, R
   INC R 1 99
   LD x, R
             1 1
                       LD R, x
99x:LD R, x 1 1 1
   INC R 2 1 1
   LD x, R
             100 2
                       INC R
                       LD x, R
```

SEMAFORY, BINÁRNÍ SEMAFORY, MUTEXY

Obecný semafor

- Nabývá hodnot 0, 1, 2, 3, ...
- Pro vzájemné vyloučení i synchronizaci

Binární semafor

- Nabývá hodnot 0, 1
- Pro vzájemné vyloučení

Mutex

- Slouží pro ošetření KS, jednodušší než semafor
- Obvyklý výklad:
 Vlákno, které mutex zamklo jej musí i odemknout

OBECNÝ POPIS

- Definice (sem: datové struktury, operace)
- Použití (sem: ošetření KS, synchronizace štafetový kolík, producent / konzument)
- Implementace

U každého synchronizačního primitiva vždy uvažujte, jak daný mechanismus definovat, uveďte příklad jeho použití a návrh, jak by šel tento mechanismus implementovat s využitím jiných primitiv.

SEMAFOR

- Hodnota semaforu s
 - Celočíselná proměnná 0, 1, 2, 3, ...
- Fronta procesů (vláken) blokovaných nad semaforem
 - Zpočátku samozřejmě prázdná
- Operace nad semaforem
 - P() blokující operace
 - V()
 - Inicializace semaforu
- Před použitím musíme semafor inicializovat na vhodnou počáteční hodnotu – velmi důležité
 - Ošetření KS: 1
 - Synchronizace: různá, např. 0, 10, ...

1. POUŽITÍ SEMAFORU OŠETŘENÍ KRITICKÉ SEKCE

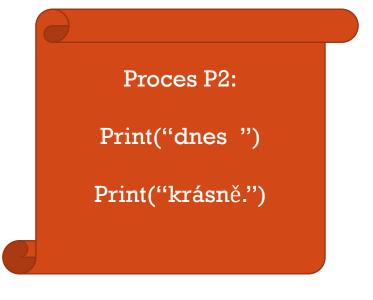
```
Sdílené proměnné:
int x, y;
Představují různé kritické sekce, tedy 2 semafory:
semaphore sx = 1; // správně zvolit poč. hodnotu
semaphore sy = 1;
Ošetření kritické sekce:
P(sx);
                         // vstup do kritické sekce
x = x - 5;
                         // kritická sekce – i více příkazů
V(sx);
                         // výstup z kritické sekce
```

2. POUŽITÍ SEMAFORU - SYNCHRONIZACE

Proces P1:

Print("Ahoj ")

Print("je")

Proces P3:
Print("venku ")

P1,P2, P3 běží paralelně. Ošetřete SEMAFORY, aby vždy byla vypsána správná věta:

Ahoj dnes je venku krásně.

ŘEŠENÍ

```
Proces P1:

Print("Ahoj ")

V(s1);

P(s3);

Print("je")

V(s2);
```

```
Proces P2:
P(s1);
Print("dnes ")
V(s3);
P(s4);
Print("krásně.")
```

```
Proces P3:
P(s2);
Print("venku ")
V(s4);
```

```
Semaphore

s1 = 0

s2 = 0

s3 = 0

s4 = 0
```

3. POUŽITÍ SEMAFORU PRODUCENT — KONZUMENT

```
semaphore \dots = \dots;
semaphore \dots = \dots;
semaphore \dots = \dots;
Buffer velikosti N;
producent() { while(1) { ... } }
konzument() { while(1) { ... } }
cobegin
 producent() | | konzument()
coend
```

Dopište kód producenta a konzumenta:

- Vloz_poloz_do bufferu()
- Vyber_poloz_z bufferu()
- P()
- V()
- Produkuj_polozku()
- Konzumuj_polozku()


```
semaphore
 e = N;
 f = 0;
 m = 1; // přístup k bufferu chápeme jako KS
producent() {
                                                konzument() {
 while(1) {
                                                 while(l) {
                                                   P(f);
  produkuj_polozku();
                                                   P(m); vyberzbuf(); V(m);
  P(e);
                                                   V(e);
    P(m); vlozdobuf(); V(m);
                                                   konzumuj_polozku();
  V(f);
```